

ת"ד 192/11/13 - מדינת ישראל נגד עומר אבדלגר עיסא מוחמד

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

10 פברואר 2014

ת"ד 192-11-13 מדינת ישראל נ' עיסא
מוחמד(עציר)

לפני כב' השופטת שרית קריספין-אברהם
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

עומר אבדלגר עיסא מוחמד (עציר)

הנאשם ע"י ב"כ עו"ד צברי

גזר דין

הנאשם הודה והורשע, בכתב אישום חמור, המייחס לו גרם תאונת דרכים וחבלה של ממש, בגין נהיגה בשכרות, תחת השפעת משקאות משכרים ובקלות ראש, כל זאת בהיותו בלתי מורשה לנהיגה, ללא תעודת ביטוח תקפה ותוך שהוא עושה שימוש ברישיון נהיגה מזויף.

הנאשם הנו אזרח סודן, שנכנס לישראל באופן לא חוקי בשנת 2008.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 1.11.13, בשעה 12:10 לערך, נהג הנאשם ברכב בתל אביב, ברחוב לח"י, מכיוון מזרח לכיוון מערב ובהגיעו בסמוך לבית מספר 19, תוך שהוא נוהג במהירות גבוהה ונועל כפכפים, סטה לפתע ימינה כיוון נסיעתו, עלה על המדרכה הימנית ופגע בשלוש הולכות רגל, קטינות, שעמדו אותה עת בתחנת אוטובוס המצויה במקום. בהמשך, סטה הנאשם בחדות שמאלה, על על שטח הפרדה בנוי, שבר את הגדר, חצה למסלול הנגדי והתנגש חזיתית עם רכב שנסע במלול הנגדי.

כל זאת אירע, כאשר הנאשם שיכור ובגופו כמות גבוהה ביותר של אלכוהול, 1090 מיקרוגרם, הוא נתון תחת השפעה כבדה של אלכוהול, בלתי מורשה לנהיגה בישראל ולאחר שנעצר על ידי שוטרים, הציג בפניהם רישיון נהיגה מזויף, הנחזה לרישיון נהיגה בינלאומי שהונפק בסודן.

כתוצאה מהתאונה, נחבלו בגופן שלוש הקטינות - ל. פ.: שברים בצלעות, זעזוע מוח, שטף דם ואשפוז למשך 10 ימים, ט. ש.: איבוד הכרה, הגבלה בהנעת ברכ ושוק שמאל ומ. ל.: רגישות בשורש יד שמאל ווברך שמאל וכן נחבלה נהגת הרכב המעורב, ניזוקו כלי הרכב והגדר.

בעקבות האירוע, נעצר הנאשם, הדיונים נדחו מעת לעת, לבקשה ההגנה וביום 7.1.14, לאחר שב"כ הנאשם נתן הסכמתו לבקשת המאשימה, הוריתי על מעצרו עד לתום ההליכים נגדו.

ביום 29.1.14, הודה הנאשם במיחוס לו בכתב האישום ונשמעו ראיות ההגנה לעונש, עדותו של חברו של הנאשם מר אדם אלטון, שסיפר כי הנאשם הנו אדם חיובי, שלא הסתבך בארץ בפלילים ואף שהיה מאוד שיכור ביום התאונה, לא ראה אותו משתכר לפני כן.

עוד סיפר העד כי הנאשם נהג לשלוח כסף למשפחתו וכי רכש את הרכב בו נהג, תמורת 35000 ₪ וכן טען כי הנאשם במצב קשה בבית המעצר.

ביום 6.2.14, הוצגו ראיות המאשימה לעונש - עדות הקטינות שנפגעו והוריהן ומסמכים רפואיים בעניינן והצדדים טענו לעונש.

מעדות הנפגעות עולה כי אף כי באורח נס, לא נחבלו חבלות קשות בגופן, הותירה התאונה את רישומה על שלוש הבנות בהיבט הפסיכולוגי, במובן שהן נזקקות לטיפולים פסיכולוגיים, חוו ירידה ברמת הלימודים בבית הספר וסובלות מפחדים שונים, המשפיעים, באופן טבעי, גם על בני משפחתן.

נהגה הרכב המעורב העידה אף היא וטענה לחבלת גוף קלה ולנזקי רכוש.

לעניין העונש, טענה ב"כ המאשימה כי הנאשם רכש רכב ורישיון נהיגה מזויף, כל זאת מתוך מגמה לעשות בהם שימוש תדיר, כל זאת בהיותו בלתי מורשה לנהיגה.

במועד התאונה, אם לא די בסיכון המהווה נהג בלתי מורשה לציבור עוברי הדרך, היה הנאשם שיכור ברמה גבוהה ביותר, 1090 מיקרוגרם אלכוהול לליטר אוויר נשוף וניכר בו כי הוא נתון תחת השפעה כבדה של אלכוהול. ב"כ המאשימה תיארה את נסיבות התאונה וטענה, בהסתמך על ע"פ 2247/10 ימיני נגד מדינת ישראל, כי על בית המשפט להילחם בתופעת תאונות הדרכים, באמצעות ענישה הולמת וליתן משקל לאינטרס הציבורי הרחב, שיקולי הרתעה וגמול ולדחות מפניהם את נסיבותיו האישיות של הנאשם.

מכל האמור, ביקשה ב"כ המאשימה לגזור על הנאשם עונש מאסר ממושך, מאסר על תנאי, פסילה מלקבל רישיון נהיגה, להורות על חילוט הרכב וכן לפסוק פיצויים לנפגעות בתאונה.

ב"כ הנאשם ביקש מבית המשפט לאזן בין מכלול הנסיבות וליתן משקל לכך שהאשם נטל אחריות למעשיו ומודע לחומרתם.

עוד טען ב"כ הנאשם כי במהלך 5 השנים בהן שוהה הנאשם בארץ, לא היו לו היתקלויות קודמות עם החוק.

לדברי ב"כ הנאשם, הרכב שבנדון מגלם את כל חסכוניותו של הנאשם, אך הוא מסכים כי יחולט כמבוקש.

ב"כ הנאשם טען כי כל העבירות שבכתב האישום הן עבירות של עוון ולכן, עונש המאסר קצוב ב-3 שנים, לרבות המאסר המותנה שיקבע בית המשפט.

לגרסת ב"כ הנאשם, יש לברך על כך שהתאונה לא הסתיימה בתוצאות קשות יותר ואין תועלת ממשית מעונש מאסר ממושך.

עוד טען ב"כ הנאשם, כי בית המשפט צריך לזקוף לזכות הנאשם את חולשת וארעיות מעמדו בארץ.

מכל האמור, ביקש ב"כ הנאשם כי בית המשפט יסתפק בתקופת המעצר מיום 1.11.13 וכן ישית על הנאשם קנס מתון ויורה על חילוט הרכב.

הנאשם אמר כי הוא מצטער מאוד על מה שקרה.

דין והכרעה

בטרם אדרש לתיק שבפני, ברצוני להתייחס לסוגיה העקרונית העומדת על הפרק.

בחודשים האחרונים אנו ערים לתופעה, המתפשטת כמגיפה של ממש, בקרב ציבור האזרחים הזרים מאריתריאה וסודן ועניינה - נהיגה בכלי רכב, מבלי שהוכשרו והורשו לנהיגה בישראל, במרבית המקרים תוך שימוש ברישיונות נהיגה מזויפים, הנרכשים בסכומים הנעים בין 2000 ₪ ועד 1500 דולר.

יודגש כי בחלק מהמקרים, כאילו לא די בחומרת העבירה של נהיגה כבלתי מורשה לנהיגה, נעברות עבירות נוספות, כגון נהיגה בשכרות ובחלק אחר מהמקרים, גורמים אותם נהגים לתאונות דרכים, החל מנזק בלבד ועד גרימת חבלות ואף חבלות של ממש, כמו במקרה שבפני.

לשיטתי, מדובר ב"מכת מדינה", אף אם היא באה לידי ביטוי רק באזור תל אביב.

על הציר שנקודת ההתחלה שלו הנה נהיגה כבלתי מורשה לנהיגה, תוך שימוש ברישיון נהיגה מזויף, דרך ביצוע עבירות נלוות של נהיגה בשכרות וגרם תאונות דרכים עם חבלות ועד חבלות של ממש קשות, נמצאת גם נקודת הסיום, שהיא, רחמנא לצלן, תאונה קטלנית.

היה ולא תמצאנה רשויות האכיפה דרך להתמודד עם תופעה זו, שלטעמי מגלמת בחובה סיכון מוחשי וממשי לשלומן ובטחונן של הציבור, אין ספק בליבי כי תהינה גם אבדות בנפש, שכן, הדבר דומה למי שרכש אקדח והוא נע עמו, טעון ושלוף, בקרב הציבור.

מתחם הענישה ההולם ייקבע על-פי סעיף 40ג(א) לחוק העונשין ולפיו יש מקום ליתן משקל לערך או הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בהם, למדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40ט.

בנוגע לתאונות דרכים עם חבלות של ממש, נאמר ברע"פ 2564/12, **קרני נגד מדינת ישראל**:

"בבואנו לקבוע את העונש הראוי, אין בידינו לקבל את טענותיו של בא כוח המבקש, עליהן חזר אף בטענותיו על פה, כי העבירות שבוצעו אינן מצדיקות עונש מאסר מאחורי סורג ובריה. תאונות דרכים גובות קורבנות בגוף ובנפש מדי יום, וחלקה של מערכת המשפט לא יפקד מן המערכה נגד תאונות הדרכים (ראו: ע"פ 2247/10 ימיני נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 12.1.2011); ע"פ 5167/05 מג'דוב נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 10.10.2005)). לענישה הולמת תפקיד חשוב לא רק במקרים בהם גורמות תאונות הדרכים לקורבנות בנפש, אלא אף במקרים בהן נגרמות חבלות ופציעות, ובפרט כאשר חבלות ופציעות אלו חמורות הן".

בנוגע לעבירה של נהיגה בשכרות, נאמר ברע"פ 2829/13 מור מוריאל נ' מ"י, על ידי כבוד הש' שהם:

"לגופו של עניין, מן הראוי לחזור על דברים שנאמרו על-ידי לא אחת, כי נהיגה בשכרות הינה אחת מן הסיבות המרכזיות לגרימתן של תאונות דרכים, דבר המסכן את שלום הציבור ופוגע בביטחוננו. אשר על כן, מדיניות הענישה בעבירות אלה, מחייבת את בית-המשפט לנהוג ביד קשה בנהגים שיכורים - תהא רמת האלכוהול בדמם, אשר תהא (ראו, לעניין זה, רע"פ 861/13 פנאדקה נ' מדינת ישראל (6.2.2013)); רע"פ 3343/04 נפתז'י נ' מדינת ישראל (16.5.2004)). אשר על כן, לא בכדי בחר המחוקק להגביל את שיקול דעתו של בית-המשפט, בקובעו בסעיף 39 לפקודת התעבורה עונש פסילה מינימלי, בגין הרשעה בעבירה של נהיגה בשכרות".

לגבי עבירה של נהיגה כבלתי מורשה לנהיגה, נאמר בעמ"ת 1636/09 אבו ראס נ' מ"י, על ידי כבוד הש' אוהד:

בעבירות אלה של נהיגת אדם בהיותו בלתי מורשה, נלוות לחומרת העבירה מסוכנות "זועקת לשמיים" העשויה להעלות במחיר דמים של חפים מפשע שיימצאו במקרה בנתיב נסיעתו של הנהג הבלתי מורשה".

במקרה שבפני, מתגלמות יחדיו כל הסכנות הטמונות בנהיגה של מי שלא הוכשר ולא הורשה לנהיגה, בנסיבות של שכרות גבוהה והשפעה כבדה של אלכוהול.

ניתן לומר כי אך בנס, לא הסתיים האירוע באבדות בנפש, נוכח הסיכון הממשי והמוחשי שהיווה הנאשם לציבור עוברי הדרך, באופן נהיגתו.

בנסיבות אלה ולאור הערכים החברתיים שנפגעו - סיכון חיי אדם, פגיעה בשלמות גופו של אדם ופגיעה בשלטון החוק ולאור מדיניות הענישה הנוהגת בתחום כפי שנקבע על ידי בתי המשפט בפסקי הדין הנ"ל ואחרים, הרי שמתחם הענישה בעבירות כאלה כולל פסילה בפועל לתקופה שבין 36 חודשים, ל-5 שנים וכן הטלת מאסר בפועל לתקופה שבין 10 חודשים ועד 36 חודשים, הכל על פי חומרת תוצאות התאונה ובשים לב לכך שנעברה עבירה נוספת, של שימוש ברישיון נהיגה מזויף.

בנוגע לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כמפורט לעיל, באופן נהיגתו של הנאשם הייתה חומרה יתרה ומסוכנות הזועקת לשמיים, שאך בנס לא הביאה לתוצאה קטלנית.

הנאשם נערך למעשה מראש, רכש רכב, רכש רישיון נהיגה מזויף ויצא לדרך, לא לפני ששתה לשוכרה כמות גבוהה ביותר של אלכוהול.

צודקת ב"כ המאשימה בטענה כי מי שבחר להוציא את חסכונו הדלים על רכישת רכב ורישיון נהיגה מזויף, לא עושה זאת לשימוש חד פעמי.

ניתן רק לברך ולהודות על כך, שחבלות הגוף שנגרמו למעורבות, לא היו בדרגה הגבוהה של חבלות של ממש, אך לא ניתן להתעלם מכך שנגרמו להן חבלות נפשיות, אשר מלוות אותן ואת בני משפחתן עד היום, כעולה מעדותן והמסמכים הרפואיים בעניינן.

בנוגע לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, הנאשם הנו אזרח זר, שנכנס לארץ באופן לא חוקי בשנת 2008 ואין לו מעורבות קודמת בפלילים.

בנוגע לעתירת המאשימה לחילוט הרכב בו נהג הנאשם, הרי שאף שהרכב לא רשום על שמו של הנאשם, הוא הודה כי רכש אותו לשימוש האישי ולעניין זה, נקבע כבר בע"פ 6687/93 ג'ומעה בן איסמעיל מוסא נ' מדינת ישראל:

"כידוע, בהכרעה הנוגעת לחילוט של כלי רכב מוטל על בית-המשפט להתייחס ל"בעלות הממשית" על כלי הרכב ולא לבעלים הרשומים במשרד הרישוי, כשהרישום אינו משקף את המצב לאמיתו (ראו ע"פ 701,653,524/77,584 מזרחי ואח' נ' מדינת ישראל [8], בעמ' 693)".

כמצוות סעיף 40 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977, מקום בו סבור בית המשפט "כי יש צורך בהרתעת הרבים מפני ביצוע עבירה מסוג העבירה שביצע הנאשם וכי יש סיכוי של ממש שהחמרה בעונשו של נאשם, תביא להרתעת הרבים, רשאי הוא להתחשב בשיקול זה בבואו לקבוע את עונשו של הנאשם ובלבד שהעונש לא יחרוג ממתחם העונש ההולם".

כמפורט לעיל, אני סבורה כי יש מקום להרתיע את ציבור השוהים הזרים, עליו נמנה הנאשם, מפני נהיגה ברכב בארץ, כל עוד הנם בלתי מורשים לנהיגה.

נוכח כל האמור לעיל, אני סבורה כי יש מקום לענישה שהנה ברף העליון של מתחם הענישה, כאמור לעיל.

בנוגע לעתירת המאשימה לתשלום פיצויים לנפגעות בתאונה, מדובר בעתירה מוצדקת, אך בלתי ישימה, נוכח נסיבותיו של הנאשם.

הנפגעות בתאונה תוכלנה לתבוע את נזקיהן על פי הדין האזרחי וחוק הפיצויים לנפגעי תאונות דרכים.

לאור כל האמור לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. אני דנה את הנאשם ל- 16 חודשי מאסר, שימנו מיום מעצרו, 1.11.13.

2. קנס כספי בסך 5000 ₪ או 50 ימי מאסר תמורתם. הקנס ישולם לא יאוחר מיום 10.4.14.

3. 4 שנות פסילה בפועל מלקבל או להוציא רישיון נהיגה ישראלי.

4. אני דנה את הנאשם ל-12 חודשי מאסר וזאת על תנאי למשך 3 שנים. המאסר יחול על עבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה בשכרות, נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים ונהיגה כבלתי מורשה לנהיגה.

5. אני מורה על חילוט רכב יונדאי מספר 7787761, לטובת אוצר המדינה.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין אל רשות האוכלוסין וההגירה, על מנת שתבחן עניינו של הנאשם והמשך שהותו בארץ, בתום תקופת המאסר.

הודעה לנוכחים הזכות לערער על גזר הדין תוך 45 יום.

ניתן היום, י' אדר תשע"ד, 10 פברואר 2014, במעמד

הנוכחים.